

ትንቢተ ዕንባቆም

1

2

3

ምዕራፍ 1

1 ቢዩ ዕንባቆም ያየው ሸክም ይህ ነው።

2 ፤ አቤቱ፥ እኔ ስጮኽ የማትሰማው እስከ መቼ ነው? ስለ ግፍ ወደ እንተ እጮኽለሁ፥ እንተም አታድንም።

3 ፤ በደልንስ ስለ ምን እሳየኸኝ? ጠማምነትንስ ስለ ምን ትመለከታለህ? ጥፋትና ግፍ በፊቱ ነው፤ ጡብና ክርክር ይነሣሉ።

4 ፤ ስለዚህ ሕግ ላልቶአል፥ ፍርድም ድል ነሥቶ እደወጣም፤ ኃጢአተኛ ዳድቅን ይከብባልና፤ ስለዚህ ፍርድ ጠማማ ሆኖ ይወጣል።

5 ፤ እናንተ የምትንቁ ሆይ፥ እንድ ቢተርክላችሁ ስንኳ የማታምኑትን ሥራ በዘመናችሁ እሠራለሁና እዩ፥ ተመልከቱ፥ ተደነቁ።

6 ፤ እነሆ፥ የእነርሱ ያልሆነውን መኖሪያ ይወርሱ ዘንድ በምድር ስፋት ላይ የሚሄዱትን መራሮችንና ፈጣኖችን ሕዝብ ከለዳውያንን እስነሣለሁ።

7 ፤ እነርሱ የሚያስፈሩና የሚያስደነግጡ ናቸው፤ ፍርዳቸውና ክብራቸው ከራሳቸው ይወጣል።

8 ፤ ፈረሰቻቸውም ከነበር ይልቅ ፈጣኖች ናቸው፥ ከማታም ተኩላ ይልቅ ጫካኞች ናቸው፤ ፈረሰኞቻቸውም ይንሳፈሩሉ፥ ከሩቅም ይመጣሉ፥ ለመብልም እንደሚቸኩል ንስር ይበርራሉ።

9 ፤ ሁሉም ለግፍ ሥራ ይመጣሉ፥ ፊታቸውንም እንደ ምሥራቅ ነፋስ ያቀናሉ፤ ምርኮኞችንም እንደ እሸዋ ይሰበስባሉ።

10 ፤ በነገሥታት ላይ ያላግጣሉ፥ መሳፍንትም ዋዛ ሆነውላቸዋል፤ በምሽጉ ሁሉ ይስቃሉ፥ እፈሩንም ከምረው ይወስዱታል።

11 ፤ የዚያን ጊዜም እንደ ነፋስ አልፎ ይሄዳል፥ ይበድልማል፤ ኃይሉንም አምላክ ያደርገዋል።

12 ፤ አቤቱ፥ የተቀደስህ እምላኬ ሆይ፥ እንተ ከዘላለም ጀምሮ አልነበርህምን? እኛ እንሞትም፤ አቤቱ፥ ለፍርድ ሠርተኸዋል፥ ለተግሣጽም አድርገኸዋል።

13 ፤ ዓይኖችህ ክፉ እንዳያዩ ንጹሐን ናቸው፥ ጠማምነትንም ትመለከት ዘንድ እትችልም፤ አታላዩችንስ ለምን ትመለከታለህ? ኃጢአተኛውስ ከእርሱ ይልቅ ዳድቅ የሆነውን ሲውጠው ስለ ምን ዝም ትላለህ?

14 ፤ ሰዎችንም እንደ ባሕር ዓሣዎች፥ አለቃም እንደሌላቸው ተንቀሳቃሾች ለምን ታደርጋቸዋለህ?

15 ፤ ሁሉን በመቃጥን ያወጣል፥ በመረቡም ይይዛቸዋል፥ በእሸክላውም ውስጥ ያከማቻቸዋል፤ ስለዚህ ደስ እያለው እልል ይላል።

16 ፤ እድል ፈንታው በእነርሱ ሰብታለችና፥ መብሉም በዝቶአልና ስለዚህ ለመረቡ ይሠዋል፥ ለእሸክላውም ያጥናል።

17 ፤ ስለዚህ መረቡን ይጥላልን? አሕዛብንም ዘወትር ይገድል ዘንድ አይራራምን?

ምዕራፍ 2

በመጠበቂያዬ ላይ እቆማለሁ፤ በእምባ ላይም እወጣለሁ፤ የሚናገረኝንም፤ ስለ ክርክራም የምመልሰውን እውቅ ዘንድ እመለከታለሁ።

2 ፤ እግዚአብሔርም መለሰልኝ እንዲህም አለ። እንባቢው ይፈጥን ዘንድ ራዕዩን ዳፍ፤ በጽላትም ላይ ግለጠው።

3 ፤ ራዕዩ ገና እስከ ተወሰነው ጊዜ ነው፤ ወደ ፍጻሜውም ይቸኩላል፤ እርሱም አይዋሽም፤ ቢዘገይም በእርግጥ ይመጣልና ታገሠው፤ እርሱ አይዘገይም።

4 ፤ እነሆ፤ ነፍሱ ከጦርታለች፤ በውስጡም ቅን አይደለችም፤ ዳድቅ ግን በእምነቱ በሕይወት ይኖራል።

5 ፤ እርሱ አታላይና ኩሩ ሰው ነው፤ በስፍራው ዐርፎ አይቀመጥም፤ ስስቱን እንደ ሲኦል ያሰፋል፤ እርሱም እንደ ሞት አይጠግብም፤ አሕዛብንም ሁሉ ወደ እርሱ ይሰበስባል፤ ወገኖቹንም ሁሉ ወደ እርሱ ያከማቻል።

6 ፤ እነዚህ ሁሉ። ለእርሱ ያልሆነውን ወደ እርሱ ለሚሰበስብ መያዣውንም ለራሱ የሚያበዛ ወዮለት! እስከ መቼ ነው? እያሉ ምሳሌ አይመስሉበትምን?

7 ፤ ተረትም አይተርቱበትምን? የሚነክሱህ ድንገት አይነሡብህምን? የሚያስጨንቁህም ይነቃሉ፤ ለእነርሱም ብዝበዛ ትሆናለህ።

8 ፤ የሰውን ደም ስላፈሰስህ፤ በምድሪቱና በከተማይቱም በእርስዋም በሚኖሩ ሁሉ ላይ ስላደረግኸው ግፍ፤ እንተ ብዙዎችን አሕዛብን በዝብዘሃልና ከአሕዛብ የቀሩት ሁሉ ይበዙበዙሃል።

9 ፤ ከክፉ እንዲድን ጐጂውን በከፍታ ላይ ያደርግ ዘንድ ለቤቱ ክፉ ትርፍን ለሚሰበስብ ወዮለት!

10 ፤ ብዙ አሕዛብን አጥፍተሃልና ለቤትህ እፍረትን መክረሃል፤ በነፍስህም ላይ ኃጢአትን አድርገሃል።

11 ፤ ድንጋይም ከግንብ ውስጥ ይጮኻል፤ እንጨትም ከውቅር ውስጥ ይመልስለታል።

12 ፤ ከተማን በደም ለሚሠራ፤ ከተማንም በኃጢአት ለሚመሠርት ወዮለት!

13 ፤ እነሆ፤ አሕዛብ ስለ እሳት እንዲሠሩ፤ ወገኖችም ስለ ከንቱነት እንዲደክሙ ከሠራዊት ጌታ ከእግዚአብሔር ዘንድ የሆነ አይደለምን?

14 ፤ ውኃ ባሕርን እንደሚከድን ምድር የእግዚአብሔርን ክብር በማወቅ ትሞላለችና።

15 ፤ ጎፍረተ ሥጋውን ለማየት ባልንጀራውን ለሚያጠጣ፤ ክፉንም ለሚጨምርበት፤ ለሚያሰክረውም ወዮለት!

16 ፤ በክብር ፋንታ እፍረት ሞልቶብሃል፤ እንተ ደግሞ ጠጥተህ ተንገድገድ፤ የእግዚአብሔር የቀኝ ጽዋ ይመለስብሃል፤ እፍረትም በክብርህ ላይ ይሆናል።

17 ፤ የሰውንም ደም ስላፈሰስህ፤ በምድሪቱና በከተማይቱም በእርስዋም በሚኖሩ ሁሉ ላይ ስላደረግኸው ግፍ፤ በሊባኖስ ላይ የሠራኸው ግፍ ይከድንሃል፤ የአራዊትም አደጋ ያስፈራራሃል።

18 ፤ የተቀረጸውን ምስል ሠሪው የቀረጸው ለምን ጥቅም ነው? ዲዳንም ጣዖት ይሠራ ዘንድ ሠሪው የታመነበቱ፤ ሐሰትን የሚያስተምር ቀልጦ የተሠራ ምን ይጠቅማል?

19 ፤ እንጨቱን። ንቃ፤ ዲዳውንም ድንጋይ። ተነሣ ለሚለው ወዮለት! በውኑ ይህ ያስተምራልን? እነሆ፤ በወርቅና ቡብር ተለብጦአል፤ ምንም እስትንፋስ የለበትም።

20 ፤ እግዚአብሔር ግን በተቀደሰ መቅደሱ አለ፤ ምድርም ሁሉ በፊቱ ዝም ትበል።

ምዕራፍ 3

የነቢዩ የዕንባቆም ጸሎት በመዝሙር።

2 ፤ እቤቱ፤ ዝናህን ሰምቼ ፈራሁ፤ እቤቱ፤ በዓመታት መካከል ሥራህን ፈጽም፤ በዓመታት መካከል ትታወቅ፤ በመፃት ጊዜ ምሕረትን አስብ።

3 ፤ እግዚአብሔር ከቱማን፤ ቅዱሱም ከፋራን ተራራ ይመጣል። ክብሩ ሰማያትን ከድኖአል፤ ምስጋናውም ምድርን ሞልቶአል።

4 ፤ ፀዳሉም እንደ ብርሃን ነው፤ ጨረር ከእጁ ወጥቶአል፤ ኃይሉም በዚያ ተሰውሮአል።

5 ፤ ቸነፈር በፊቱ ይሄዳል፤ የእሳትም ነበልባል ከእግሩ ይወጣል።

6 ፤ ቆመ፤ ምድርንም አወካት፤ ተመለከተ፤ አሕዛብንም አናወጠ፤ የዘላለምም ተራሮች ተቀጠቀጡ፤ የዘላለምም ኮረብቶች ቀለጡ፤ መንገዱ ከዘላለም ነው።

7 ፤ የኢትዮጵያ ድንኳኖች ሲጨነቁ እየሁ፤ የምድያም አገር መጋረጃዎች ተንቀጠቀጡ።

8 ፤ በውኑ እግዚአብሔር በወንዞች ላይ ተቈጥቶአልን? ቊጣህ በወንዞች ላይ፤ መፃትህም በባሕር ላይ ነውን?

በፈረሶችህና በማዳንህ ስረገሎች ላይ ተቀምጠሃልና።

9 ፤ በቃልህ እንደ ማልህ መቅሠፍትህን አወጣህ፤ ቀስትህንም ገተርህ፤ ምድርን ሰንጥቀህ ፈሳሾችን አወጣህ።

10 ፤ ተራሮች እንተን አይተው ተጨነቁ፤ የውኃ ሞገድ አልፎአል፤ ቀላዩም ድምፁን ሰጥቶአል፤ እጁንም ወደ ላይ እንሥቶአል።

11 ፤ ፍላጾችህ ከወጡበት ብርሃን የተነሣ፤ ከሚንገግገውም ከጦርህ ፀዳል የተነሣ፤ ፀሐይና ጨረቃ በመኖሪያቸው ቆሙ።

12 ፤ በምድር ላይ በመግት ተራመድህ፤ አሕዛብን በቀላጣ አሄድሃቸው።

13 ፤ ሕዝብህን ለመታደግ፤ የቀባኸውንም ለማዳን ወጣህ፤ የኃጢአተኛውን ቤት ራስ ቀጠቀጥህ፤ መሠረቱን እስከ እንገቱ ድረስ ገለጥህ።

14 ፤ የአለቆችን ራስ በገዛ በትራቸው ወጋህ፤ እኔን ይበትኑ ዘንድ እንደ ዐውሎ ነፋስ መጡ፤ ችግረኛውን በስውር ለመዋጥ ደስታቸው ነው።

15 ፤ ፈረሶችህን በባሕር፤ በብዙ ውጭችም ላይ እስረገጥህ።

16 ፤ እኔ ስምቻለሁ፤ ልቤም ደነገጠብኝ፤ ከድምፁ የተነሣ ከንፈሮቼ ተንቀጠቀጡ፤ መንቀጥቀጥ ወደ አጥንቶቼ ውስጥ ገባ፤ በስፍራዬ ሆኜ ተናወጥሁ፤ በሚያስጨንቁን ሕዝብ ላይ እስኪመጣ ድረስ የመከራን ቀን ዝም ብዬ እጠብቃለሁ።

17 ፤ ምንም እንኳን በለስም ባታፈራ፤ በወይንም ሐረግ ፍሬ ባይገኝ፤ የወይራ ሥራ ቢጎድል፤ እርሾችም መብልን ባይሰጡ፤ በጎች ከበረቱ ቢጠፉ፤ ላሞችም ቢጋጡ ውስጥ ባይገኙ፤

18 ፤ እኔ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለኛል፤ በመድኃኔቴ እምላክ ሐሢት አደርጋለሁ።

19 ፤ ጌታ እግዚአብሔር ኃይሌ ነው፤ እግሮቼን እንደ ዋላ እግሮች ያደርጋል፤ በከፍታዎችም ላይ ያስሄደኛል።

For other languages please go to www.wordproject.org